

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7509

гр. София, 24.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
закрито заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разглежда дело номер **2283** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния
кодекс, вр. чл. 46, ал. 4 от Закона за чужденците в Република България.

Производството е образувано по жалба на Л. В. Р., гражданка на Р. Ф., [дата на раждане] , ЛНЧ
[ЕГН], адрес: [населено място], вилна зона „И.“, [улица], срещу Заповед № 357з – 269 от
05.02.2026 г. на ВПД Директор на ОДМВР – Д., с която спрямо лицето е приложена ПАМ

връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна - Р. Ф..
В жалбата е направено искане съдът да спре предварителното изпълнение по реда на чл. 166, ал. 2
от АПК до окончателното решаване на спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, с настоящото определение дължи произнасяне, само
относно искане за спиране изпълнението на заповедта и преценява същото като процесуално
недопустимо за разглеждане.

Съгласно чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ една от принудителните административни мерки, които се
прилагат спрямо чужденците по този закон, е връщане до страна на произход, страна на
транзитно преминаване или трета страна.

Съгласно разпоредбата на чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ по отношение на чужденец, за който има влязло в
сила решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище,
връщането се налага след писмено потвърждение от Държавната агенция за бежанците и в случай
че производството по [Закона за убежището и бежанците](#) е прекратено с влязло в сила решение и
чужденецът не е поискал разглеждането на молбата му да бъде довършено.

Принудителната административна мярка „връщане до страна на произход, страна на транзитно
преминаване или трета страна“, по смисъла на чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ подлежи на обжалване при
условията и по реда на АПК. Това е така съгласно разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ.
Разпоредбата на ал. 4, вр. ал. 2 на чл. 46 от ЗЧРБ установява правилото, че жалбите до съда само
против заповедите за отнемане право на пребиваване в РБ и за експулсиране не спират
изпълнението на тези заповеди. По аргумент за противното, неупоменаването в ал. 2 на
заповедите за връщане до страната на произход означава, че на общо основание (чл. 166, ал. 1 от

АПК), с факта на подаване на жалбата, вх. № 743 / 19.02.2026 г. по описа на Административен съд Добрич изпълнението на Заповед № 357з – 269 от 05.02.2026 г. на ВПД Директор на ОДМВР – Д. е спряно.

Искането за постановяване от АССГ на нарочен акт за спиране на заповедта е процесуално недопустимо и трябва да бъде оставено без разглеждане. В самата заповед не е включено разпореждане за предварителното ѝ изпълнение по смисъла на чл. 60, ал. 1 от АПК. На това основание искането за спиране на изпълнение също е недопустимо. Всичко това води до извод, че с подаването на жалбата от Л. В. Р. тя е проявила своя суспензивен ефект и изпълнението на заповедта е спряно.

Предвид изложеното и на основание чл. 159, т. 1 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ, като процесуално недопустимо, искането от името на Л. В. Р., гражданка на Р. Ф., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], за спиране на предварително изпълнение на издадената от ВПД Директор на ОДМВР – Д. Заповед № 357з – 269 от 05.02.2026 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС, в 7-дневен срок от съобщаването.

Незабавно след влизане в сила на определението делото да се докладва на съдията – докладчик за последващи съдопроизводствени действия.